

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.6.2012 č.j. MSK 71058/2012, sp. zn. DSH/16260/2012/Fra, **o dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.6.2012 č.j. MSK 71058/2012, sp. zn. DSH/16260/2012/Fra žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rýmařov, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MURY 9611/2012 ze dne 2.4.2012, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 26.2.2012 ve 12.02 hod. v obci Malá Morávka na silnici II/445 v úseku mezi penzionem Pod Kapličkou a základní školou, ve směru na obec Karlova Studánka, jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford Tranzit RZ: X, předjížděl jiné motorové vozidlo tovární značky Renault Kango, RZ: X, MPZ: PL v úseku, kde je předjíždění zakázáno zákazovou svislou dopravní značkou B 21a – zákaz předjíždění s dodatkovou tabulkou E 12 – traktory předjíždět povoleno. Za tento přestupek žalobci byla podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) a odst. 5 zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona č. 200/90 o přestupcích, v platném znění uložena pokuta ve výši 6.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž namítal, že správní orgán I. stupně neprokázal začátek a konec úseku, v němž bylo dopravním značením zakázáno předjíždění tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a dále namítal nepřezkoumatelnost výroku o druhu a výši uložených sankcí. Žalovaný se s jeho námitkami nevypořádal a vůbec se nezabýval umístěním dopravních značek a zda opravdu předjížděl v úseku, kde je to dopravním značením zakázáno. Podle žalobce je nutné k prokázání tohoto úseku pomocí technických prostředků pořídit kontinuální záznam od začátku do konce nebo tuto skutečnost prokázat jinak, nejlépe výslechy svědků. Co se týče použitých fotografií žalovaný pouze popsal co na nich vidí, o čemž svědčí to, že vůbec nevěděl, kde jsou tyto značky umístěny. Žalovaný sice v rozhodnutí zhojil vady rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části týkající se druhu a výše sankce, avšak nepochopitelně rozšířil odpovědnost žalobce za přestupek v důsledku porušení ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona o přestupcích. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2012 č.j. MSK 71058/2012, sp. zn. DSH/16260/2012/Fra, z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Rýmařov, odboru dopravy a silničního hospodářství č.j. DASH 177/2012 MAC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Rýmařov, odboru dopravy a silničního hospodářství vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení přestupku ze dne 1.3.2012 adresovaného správnímu orgánu I. stupně Dopravním inspektorátem PČR Bruntál, že žalobce je podezřelý z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 4c) a § 125 písm. c) bod 1F zákona č. 361/2000 Sb. tím, že dne 26.2.2012 ve 12.02 hod. v obci Malá Morávka silnice II/445 v úseku mezi penzion Pod Kapličkou a základní školou řídil nákladní motorové vozidlo motorového vozidla tovární značky Ford Tranzit bílé barvy, RZ: X, se kterým předjížděl jiné motorové vozidlo Renault Kango zelené barvy, RZ: X, MPZ: PL (řidič E. M. W., nar. X) v úseku, kde je to zakázáno DZ – B 21a – „zákaz předjíždění“. Hlídky DI Bruntál (pprap. L. D., ppap. J. H.) sepsal oznámení přestupku, který řidič K. četl a bez vyjádření podepsal. Hlídkou byla pořízena fotodokumentace místa přestupku s příslušným označením (dopravními značkami) a záznam z videokamery (přiložené CD);

- z oznámení (odevzdání) přestupku (věci) sepsaného v Malé Morávce 26.2.2012, že bylo sepsáno a podepsáno policisty a že obsahuje stejný přestupek, jak výše uvedeno. Na tomto oznámení je také podpis žalobce bez uvedení jeho vysvětlení;

- z úředního záznamu ze dne 26.2.2012 podepsaného ppap. L. D. a ppap. J. H. že obsahuje vylíčení stejného přestupku žalobce. Nad rámec toho je v něm uvedeno, že žalobce na dotazy hlídky dopravního inspektorátu, proč v daném úseku předjížděl vozidlo, které jelo bezprostředně před ním, odpověděl, že si vůbec nevšiml dopravní značky, že v daném úseku se nesmí předjíždět. Dále žalobce prohlásil, že vozidlo,

které jelo před ním, jelo pomalu, proto toto vozidlo předjel, protože se svými dětmi spěchal lyžovat. Poté s ním bylo sepsáno oznámení o přestupku, které si přečetl a bez vyjádření podepsal. Ve vozidle se žalobcem se nacházely ještě dvě malé děti. Podle téhož úředního záznamu byl ztotožněn jako svědek řidič předjížděného vozidla E. M. W., nar. X, polský státní příslušník;

- z fotografie na straně 7 správního spisu, že pochází ze zimního období (na krajích komunikace je viditelná vrstva rozbředlého sněhu). Tato fotografie byla pořízena před pravým odbočením na účelovou pozemní komunikaci, na které nebyl odhrnut sníh a je na ní zřetelně vidět na pravé straně dopravní značení B 21a „zákaz předjíždění“. Tato značka je zřetelně viditelná, neboť sníh dosahoval 1/3 výšky jejího sloupku. Za touto značkou je viditelná budova s nápisem penzion, která se nachází u pravotočivé zatáčky. U fotografie je šipkou poznamenán směr jízdy vozidla žalobce, tj. k Penzionu;

- z dalších pořízených fotografií dopravního značení, které je umístěno v protisměru jízdy žalobce, ze kterých je rovněž patrné, že byly dobře viditelné, neboť sněhová přikrývka tuto viditelnost nesnižovala;

- z oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání, že žalobce byl předvolán k tomuto jednání na den 28.3.2012 ve 13.00 hod., přičemž podle doručky toto předvolání oproti vlastnoručnímu podpisu převzal dne 12.3.2012;

- z protokolu z ústního jednání o přestupku ze dne 28.3.2012, že se žalobce bez omluvy k tomuto jednání nedostavil a předmětný přestupek byl projednán v jeho nepřítomnosti;

- z protokolu o seznámení obviněného se spisem ze dne 29.3.2012, že se žalobce v tento den po telefonické domluvě dostavil na správní orgán I. stupně, seznámil se se spisem a prohlédl si videodokumentaci, k čemuž uvedl, že si je vědom, že udělal chybu, že tu značku přehlédl a jednal na základě přerušované čáry, rychle nejel, auto, které předjížděl, jelo chvíli 20 km v hodině, chvíli 30 km v hodině, asi hledal ubytování, a proto ho předjel. Navíc to mělo polskou značku a tak to bral.

Správní spis dále obsahuje rozhodnutí Městského úřadu Rýmařov, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 2.4.2012 o přestupku, kterým byl žalobce uvedeným přestupkem shledán vinným a byla mu uložena pokuta ve výši 6.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Současně byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou 1.000,- Kč. Dále správní spis obsahuje blanketní odvolání žalobce ze dne 30.4.2012, doplnění tohoto odvolání po výzvě k odstranění nedostatků odvolání ze dne 21.5.2012, přípis o postoupení tohoto odvolání žalovanému, jakož i žalobou napadené rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání.

V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. První žalobcovou námitkou v dané věci bylo to, že se žalovaný vůbec nezabýval umístněním dopravních značek, tedy tím, kde vlastně tyto značky v obci stojí a zda opravdu předjížděl v úseku, kde je to dopravním značením zakázáno. Nutno poznamenat, že tuto námitku podle obsahu správního spisu žalovaného uplatnil žalobce teprve ve své žalobě, zatímco podle oznámení přestupku ze dne 26.2.2012 žádné vysvětlení neuvedl a naopak podle protokolu o seznámení se obviněného se spisem ze dne 29.3.2012 uvedl, že udělal chybu, že tu značku přehlédl a jednal na základě přerušované čáry. Oproti tomuto tvrzení uváděl v později podaném odvolání, že policistům i správnímu orgánu uvedl, že značku vůbec neviděl a že má vážný důvod se domnívat, že byla zakrytá hromadou sněhu a nebyla viditelná anebo byla umístěna jinde než tvrdí správní orgán. Tato žalobní námitka je vyvrácena shora uvedenými pořízenými fotografiemi, na nichž je jednak vidět budova penzionu ve směru jízdy do Karlovy Studánky a před tímto penzionem umístěna dopravní značka o zákazu předjíždění. Jedná se zejména o fotografii zažurnalizovanou pod číslem 7 ve správním spisu správního orgánu I. stupně a na druhé straně tohoto listu je fotografie téže budovy z opačného směru jízdy s viditelnou značkou konec zákazu předjíždění. Podle vyjádření žalovaného k podané žalobě tatáž svislá dopravní značka jako na fotografii pod číslem listu 7 i 8 je vidět i na pořízeném videozáznamu. Tyto důkazy zcela jednoznačně svědčí o nedůvodnosti uvedené žalobní námitky.

Další žalobní námitkou žalobce bylo to, že v odvolání namítal „nepřezkoumatelnost výroku o druhu a výši uložených sankcí z důvodu opominutí obligatorních náležitostí stanovených zákonem o přestupcích v § 12 odst. 1“. K tomu dále v žalobě uvedl, že žalovaný sice ve svém rozhodnutí zhojil vady rozhodnutí správního rozhodnutí orgánu I. stupně v části odůvodnění týkající se druhu a výše sankce, nicméně nepochopitelně rozšířil jeho odpovědnost za přestupek v důsledku porušení ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona o přestupcích, což žalobce považuje za

nepřípustné, neboť porušení tohoto ustanovení nebylo obsahem oznámení o zahájení řízení a nebyla mu dána možnost se k této skutečnosti vyjádřit. Jak ovšem vyplývá z rozhodnutí žalovaného, žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Znamená to, že svoje rozhodnutí nezměnil ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a naopak napadené rozhodnutí v souladu s odst. 5 téhož ustanovení správní rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Znamená to, že neshledal žalobce vinným ze spáchání jiného přestupku, než kterým byl uznán vinným rozhodnutím správního orgánu I. stupně. Jestliže žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí závěrem poukazuje na ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, pak tak uvádí toto ustanovení v souvislosti s tím, že pozemní komunikace nebyla zúžena sněhovou bariérou a na ní se v době předjíždění pohybovala jak skupina dospělých osob, tak i děti a žalobce měl dbát zvýšené opatrnosti a snížit rychlost s ohledem na pohybující se chodce, povětrnostní podmínky a stav pozemní komunikace. Nejedná se tedy o obvinění žalobce z dalšího přestupku, jak se mylně v žalobě domnívá, a proto i tato žalobní námitka je nedůvodná.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 5. března 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce